

03 — Virtuelne kompanije: vrijednost vs teatar

Virtuelne kompanije

Vrijednost (zadržati)

Specijalizovano rutiranje je realno. "Backend Petteru, security Parisi, QA Angie" daje bolji prompt-context, bolju personu, bolji output. Kao dvanaest dobro naštelovanih system-promptova s jasnim granicama. **Vrijedi, ostaje.**

Teatar (smanjiti)

Ceremonija oko rutiranja: MEHANIČKI gate → dispatch → P2P peer → Proveo → done verdict file → postflight → memory writeback → BookStack → mesh receipt — **za firmu od jednog čovjeka bez kupca koji plaća za ceremoniju.** Svaki korak rođen iz stvarnog incidenta (pošteno), ali zbroj je proces-overhead koji bi imao smisla na 200-ljudi.org sa compliance obavezama.

Koliko kompanija stvarno treba?

Aktivna isporuka ide kroz ~4-5: CodeCraft (backend/arch), Vizu (frontend), FlowForge (devops), Proveo (QA), Securion (security).

Ostalih 7 (Finverge, Skybound, Lexicon, Helixsupport, Proxima, Resolver, AgentForge) drži kao **lazy-load persone — definicije, ne stalno-aktivni entiteti s ceremonijom.**

“ Persona košta nula dok je ne pozoveš. Ceremonija košta tokene svaki put. **Reži ceremoniju, ne persone.**